

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Junius' 6-dikán, 1826.

Görög Ország.

Nápoli-di-Romániában megszüntették az eddig fennállott Polgári Országglás módját, 's Katona Országglást állítottak-fel, a' melynek Kolokotrónit nevezték fejévé.

Az ólta, hogy Messolongi elesett 's azon tengerről mind a' Görög mind a' Török hadi hajók a' szelesebb tengerre kiszéledtek, még jobban üzik a' Görög prédálók a' ragadozás' mesterségét, mind addig. Lanza nevű Austriai Kereskedő-kapitányt éppen Zante mellett lepett-meg egy Görög Brigg, 's letartóztatván, minden hajós készületeitől és jó nagy summa pénzétől megfosztotta.

Az Anglus Fregát Naja d' Kapitánya Spenczer olly rendclést vett az ezen tengereken lévő Anglus vezértől Commadore Hamiltontól, hogy haladék nélkül hagyja oda a' Korfui kikötőhelyet, mint hogy a' Görög prédálók öt Jóniai kereskedő hajókat meglepven elfogták, melly szerént ezen Piráták ellen vadászatramenni nagyon szükséges.

A' Triesti Observátor e-képpen ír Május' 27-dikén: — „

„La-Bellona, egy első nagyságú Austriai Fregát, ide Triestbe, Smyrnából 19 napok alatt, Máj. 25-dikén érkezvén meg, arra Generális Marquis Paulucci, 's a' maga Admirálisi Zászlóját felszúrván, ezen Czerimoniára nézve 17 ágyú-lövések tétettek, 's a' Szálve-adásokra illy

kiáltozás harsogtatta a' levegőt: Eljen a' Császár és Király!

„Generális Paulucci Triestből egyenesen el fog evezni Smyrna felé, 's az Austriai Cs. K. alattvalóknak a' Levantei és a' Syriai 's egyéb partok mellett folytatni szokott kereskedéseik' oltalmazását, mint az e'-végre oda rendeltetve lévő minden Austriai hajóknak fő Vezére, személyesen által fogja venni. A' melly bólts rendelése a' mi Felséges Monarkhánknak azzal a' legörvendetesebb reménsséggel töltötte-el minden tengeri kereskedőinket, hogy azok a' ragadozások és prédálások, mellyek eddig a' Levantén minden kereskedőinknek és békességesen evező tengeri utazójainknak nagy hátramaradásával 's megkárosíttatásával 's a' személyes bántorságnak megsértetésével elkövetettek, végrezetre már egyszer meg fognak szünetődni.“

Ugyan a' Triesti Observátorben,

Máj. 28-dikáról: — „

„Egy kereskedő hajónak Kapitánya, a' ki Cyprus szigetéről 65, 's Nápoliból, 21 napok alatt érkezett ide Triestbe, beszéli, hogy ötlet Cyprusból lett elindulása után kevés napokkal valami fegyveres Görög hajó letartóztatta, 's a' Bizantói kikötőhelybe vezette, hol a' Görögök az ő hajójának egész terhét a' partra kihordatták, és azt tsak a' Kranidyben lévő Austriai Konzuláris Ágensnek közbenjárására rakták-fel ismét a' hajóra, hogy az ő felvigyázások alatt Nápoliba evezzen 's ott a' Görög Országloszék ítélje-meg, hogy

olyan hajó-e ez, és olly portékát viszen-é, hogy igazságos ragadományak tartathassák? Nápoliban olly ítéletet mondott az Országlószék, hogy a' hajó a' rajta-lévő terével együtt, mint hogy nem viszen sommi tilalmas hadi készüléteket, szabadon elevezhet Triest felé, hanem a' rajta találtatott 5000 Piasterekből álló kész pénzti letartóztatta a' Görög Országlószék, mint mondta, azért, hogy ezen sammának le kell tételtetni az Országlószék kassájába azon kárnak visszatérítettéséül, melyet az Austriai hajók az Aspaziának 's még egy más, nem nevezetetik-meg mitso-da Görög hajónak tettek.

„Ezen Kapitány beszéli, hogy az ő Nápoliban jártakor, néhány Austriai kereskedő hajók heverték ott, mellyeket a' Görögök már részint konfiskáltak vala, részint bizonyos portékáktól fosztottak-meg, részint pedig olyanok is, kik még akkor várták, hogy mitsóda ítélet-tétel fog rájok nézve kimondattatni.

„Egy Alexandriából evező hajórol 500 bál gyapottot (pamukot) vettek-el, több másokat pedig egész terhektől megfosztottak ezen Piráták; 's a' Kapitányokkal és Mátrózókkal gorombán bántak. Ugyan a' feljebb említett Kapitány hozta azon tudósítást is, hogy az Austriai Bobara ne-vű Polacre a' Kapitány Monkovich vezérése alatt négy más Austriai hajókkal Milóbol Smyrna felé egy Frantzia Briggnek oltalma alatt evezne.

„Ezen rút prédálók attól tartván, hogy ha Nápoliba viszik ragadományait, ott azt az Országlószék talám nem mind fogja az ő számokra, mint igazságos ragadományt elfoglalni, vagy nem engedi-meg, hogy a' hajók terheit egészen elragadozzák: erre nézve már most más kikötőhelyekbe kezdik hirtözölni az elfogdosott hajókat, a' hol büntetlenül és minden formálítás nélkül elkövethetik rajtok a' legrútább erőszakoskodásokat.

„Egy más kereskedő hajós Kapitány, a' ki 58 napok alatt érkezett Társusból Triestbe, beszéli, hogy Candia szigete mellett egy Görög prédálóval szembe találkozott, 's Stampalia szigetéhez hurozoltatván ott terhének nagyobb részétől megfosztatott, 's végre ő is Nápoliba vezettetett, de a' hol sommi sikere nem volt az Országlószékhez beadott kérelmeinek, 's végezetre is tsak annak köszönte, vagyónának 's hajójának megtarthatását, hogy Anglus Commodore Hamilton, szerentséjére éppen ott lévén, e' tsinalta-ki, hogy 10 bál pamukon és néhány bál bőrön kívül minden egyéb vagyona vissza adattatott.

Valami más Triesti levelekben illy környüllásait olvassuk a' Messolongiben előfordult végső veszedelmeknek: — Midőn a' Görögök Messolongiben a' Miauli hajós sergit a' vártól nem meszsze-le 's fel-evezve, de a' várral való közösülésre Wass-ladinak 's Anatolikónak elveszése miatt semmi utat nem találni szemlélték volna, ek-kor egyszerre minden további megtartáshoz való reménségeket elvesztették, 's tsak azon kéntelenítették forgatni elméjüket, hogy vagy kapituláljanak, vagy a' Reschid táborát által törjék 's így tsinaljanak magoknak utat az eltávozásra. A' Capituláláshoz azért nem volt bizodalma, hogy attól tartottak, hogy annak minden cselben Egyiptomba való vándorlás és rabzolgaság lenne következése. Így hát kéntelenek voltak a' másodikat, a' keresztülvágást választani. A' jó erőben lévő aszszonyemberek is férjfi ruhát vévén-fel, a' férjfiak sárában állottak, 's e' szerént valami 3—4 ezer emberre emelték a' kiütők erejét. Plánumjok a' volt, hogy vagy eleséggel térnek vissza a' várba, vagy keresztül törik a' Török táborát. Három tsapatokban ütöttek-ki. Tudván, hogy Karaiskaki és Goura Gene-

rálisok az ellenséges ármáda háta megett lévő erdők között állanak, őket tudósítani akarták, de a' posta' dolgában nem voltak szerentsések. De egyéb környülállások is azt mutatják, hogy akár honnét vette is Ibrahim Basa a' Görögök' czéljáról való tudósítást, elég a' dologhoz, hogy tudni kellett néki a' felől valamit, különben mi módon várhattá volna éjjelnek idején egész készülettel a' kiütő serget.

„Első része a' kiütőknek 1200 emberekből állott; e' keresztül vágta magát a' Törökökön 's szerentsésen eljutott a' hegyek közzé. Hanem a' második és harmadik tsapatok nagyobb részint össze vagdaltattak. A' várban a' 76 esztendőös Noto Bozaris és Jó'sef Püspök maradtak vala hátra mind együtt 500 bátor emberekkel, a' végre, hogy az utolsó esetben úgy tselekedjenek, mint a' szükség kívánni fogja. A' Törökök elvégezvén a' dolgot a' kiütött Görögségnek 2-dik és 3-dik tsapatjával, ekkor a' vár felé közelítették, 's a' Bozarissal hátra maradt emberekkel özsze tsaptak; elébb ágyuzni kezdtek, de nem soká eszkebe vévén, hogy a' várban kevés az ember, oda berontani iparkodtak. Bozaris magát ekkor a' maga hős társaival egyetemben egy fél hől formájú sántzba vontá-bé, melly nem tsak maga volt elminázva, hanem még más 12 minákkal völt özsze tsatoltatra, mellyek 12 főbb utzák alatt találtattak. A' Törökök azonközben mind nagyobbnagyobb számmal nyomúltak-be, mind addig, midőn Bozaris a' várat felvettetni szükségesnek látván, a' gyújtó kanótzot lebótsátotta, 's Messolongi vára, két külső bástyákon kívül, mellyek alatt a' minák nem lobbantak-fel, egyszeriben egy nagy kő-omladékká lett. Az Artai, Prevesai, Pátrási 's más levelek is erőssítik, hogy nagyon sok Törökség veszett-el; némellyek 5000-re teszik azoknak számát, kik a' várba benyomkodtak vala. Beszélik, hogy Ibrahim na-

gyon kedvetlen volt Patrásba lett visszatérése után, 's mint mondják akkor eleintén senkinek nem engedte megnézni a' felvettetett várnak omlásait. — Azt ts mondják, hogy Bozaris a' kiütéshez már hozzá készült Görög őrző sereghez beszédet intézvén, e'képpen szollott: „En vagyok az oka, Messolongi utolsó veszedelmének, mint hogy mások a' Capituláziót a' Törököktől tsak az ő jóvallása miatt nem fogadták-el még az Anglusok lezeskedése, garantiája alatt is; melyre nézve ő most is az első akar lenni, a' ki magát a' halálnak feláldozza; az az, ő akarja, akkor, minelutánna az őrző sereg a' várból eltávozván abba a' Törökök berontanak, a' minákat-fellobbantani. Utóbb következett a' Püspök áldása, mellyet ő a' Bozarissal együtt a' bennmaradásra magokat elszánt 500 emberekre adott.

Orosz Birodalom.

Annak híre, hogy az Ottomannus Udvar az Orosz Császár által elibe terjesztett Ultimátumnak minden pontjaira rea állott, Május' 22-dikén Petersburgba megérkezvén, Miklós Császár ő Felsege által nagy meglegegedéssel fogadtatott.

Az Ersébeth Császárné ő Felsege' meghalálozását illető első tudósításon, mellyet közelebbi M. Kurfrunkban közlöttünk vala, azt az igazítást kellett későbbi levelek szerént tenni, hogy a' Császárnénem Kalugában, hanem Kaluga felé való útjában Beleff nevű városkában Tula tartományban halt-meg. Az idősb Özvegy Császárné, ki éppen ekkor már hasonlóképpen útban volt Petersburgból Kaluga felé, vévén Felseges Mcnye' cegségének újabb megváltozásáról a' hírt, lehetőképpen sietette útját, hanem leírhatatlan szomorúságára tsal ugyan halva találta Kedves Menyét Bileffben.

Az Udvaroktól Moskauba a koronázásra rendeltetett fényes Követségek már vagy nagyobb részint megérkeztek vala PETERSBURGBA vagy minden órán megérkezendők valának: a' koronázásnak azonközben tsakugyan el kelle Augustusra halasztódni.

Nagy Britania.

Hogy az Anglusok rájok nézve nagyon jó feltételek alatt megbékéltek a' Birmanokkal, hogy pénzt is tengeri tartományokat is kaptak békesség' fejébe, o' már mind tsupa valóság. Már a' Londoni Udvari Ujság is kihirdette tisztiképpen. Ezen nyereségeken kívül még a' következő környulállások is nevezetesek a' békességi feltételek között az Anglusokra nézve: Az általengedett tartományokon kívül az Assami, Caschari-Yeahungi, és Muniuhri Radscha-Udvaroknál, hol ennekutánna az Anglusok nevezik-ki a' Radschakat (Fejedelmeket) Anglus Residentsek fognak tartózkodni, mindenik 50 emberekből álló kíséző tsoportal; ezen-túl az Anglus hajók minden Birman kikötőhelyekbe bévevezhetnek, s Portékájikat mindenütt kiszállithatják adófizetés nélkül; az Anglus hajók nem kötelezettek a' Birman kikötőhelyekben erezők és ágyuk nélkül állani; a' hadakozásnak végződéséig nyilatkozottatott vélekedésiért és tselekedetiért üldözni senkit se szabad. A' Siami Országlószék is legyen ezen kötésbe foglaltatva.

Az alsó házban e' napokban illy be-szélgetések folytak a' Görögök' ügyéről. Sir Iglis-Essex tartománya' egyik Közönségének nevében kérelmet adott-be ezen ház' elibe, azért: hogy kérjék a' Királyt, hogy tegyen valami közbenjárási lépést a' Görög nemzet' ügyében. — Smith így szollott: Ohajtanám, hogy egész Angliá-

ban illy gondolkodást nyilatkoztatna a' nemzet, annak Európa előtt való kinyilatkoztatására, hogy az Anglus nemzet' egy keresztényen népet tsakugyan semmi esetben nem akar elveszni engedni, s' annak mostani rettenetes tusakodását lágy melegséggel nem szemlélheti. Hanem Smith úrnak ezen ohajtása tsakugyan nem terjed annyira, hogy Anglia magát ezen közbenjáróskodás miatt háboruba keverje. — Wilson Robert: „Valósággal ideje van, hogy Anglia magát ezen tusakodásba belé elegyítse, s' egy keresztényen népet hóhér-lóji' kezeikből kiragadjon. Meg kell gondolnunk, hogy azon szenvedések, mellyeket a' Görögök most kiállani kénytelenitlenek, azon buzdittatások által hozattattak-el, mellyeket ők más keresztényen nemzeteiktől kaptak. Hideg vérrrel elnézhetnék-e az ő kiirtattatásokat? pedig ez, bizonyval meg fog esni, mint hogy ők inkább meghalnak, mint sem a' Török szolgálatra vissza térjenek. Anglia megfenyítette Algiriát azért, hogy nem szünt-meg a' rabszolga-vásárt folytatni. Elnézhetné-e tehát, hogy milliói keresztényen nagyobb inségben éljenek, mint a' rabszolgaság? Nállunk most sok olly emberek találtatnak, kik szemikkel látták, miként árultassanak Alexandriában a' piatzon az Ibrahim Basához fogságra esett keresztényen. Hogyan engedhetnének-meg mi egy új Hatalmasságot Frantzia tiszték' segedelmével Európába benyomakodni, melynek a' rabszolgaság' vissza állítása és a' keresztényen Religiónak elnyomása a' czélja? — Hobhouse: „En kötelességemnek tartanám Országlószékünk' figyelmét ezen tárgyra fordítani, ha nem tudnám, hogy ő maga is Görög országra nézve némelly eszköznek elővételén iparkodjék, és hogy ha ezen tárgy eránt most itt a' Parlamentomban holmi kérdéseket terjesztenék elejébe, ezek ötét (az Országlószéket) tsak arra a' bizontalankodásra juttatnák, hogy no

tudja, mit feleljen. Én tellyes bizodalmat helyeztetek Országlószékünk iparkodásai-
ba; 's engem' az a' roménség táplál, hogy
Messolonginak elesése, még nagyobbítja
a' Görögök' eltökéllettségét, és ha ők Ná-
polit is olly vitéz módon fogják védel-
mezni, mint Messolongit védelmezték,
nints miért féljenek ellenségeiktől." — E-
zen beszélgetéseknek tsak az a' vége lett,
hogy az Inglis úr által beadatott kére-
lem az asztalra letéetett.

Német Szövetség.

A' következő néhány sorok is a' Né-
met Országi Klúbozásokat illető Alttá-
hoz tartoznak, melyről közelébbi Ujságunkban
irtunk:

„Azon sok féle Potentiáknak a' legfel-
sőtől a' legalsóig való illy mesterséges kö-
vetkezése előre kimutatta, hogy ha a' Viz-
sgálódó Biztosság a' maga munkáját leg-
előbb is a' 1-ma Potentia ellen kezdené,
ez ellen, annak mesterséges eltitkoltága
miatt, nem sokra fogna menni; ezért in-
tézte munkálódásait legelőbb is az alsóbb
Potentiák ellen. Így vezérlették legelőbb az
Olvasó 's egyéb e-féle gyülekezetek után
tététt nyomozások a' Biztosságot a' Bursch-
ság' minéműségének kitanulására és így
feljebb, olly módon, hogy már most a'
legfőbb Potentia van vizgálat alatt, holott
a' 2-dik Potentiának az Ifjak' Klubjának
bűnösebb tagjaira, az ítélet, mint utób-
szor megírtuk, már ki van mondattatva.
Így vitte a' vizsgáldókat egyik grádus fel-
jebb a' másikkra; külömben bajosan juthat-
tak volna oda, hogy valaha a' három felsőbb
Potentiákat megismerhessék. Nem soká ki-
fog az Emberek-Szövetsége ellen is mon-
dattatni és hirdettetni az ítélet.

A m é r i k a.

A' Brasiliai és Buenos Ayresi hadi hajók
hútt Febr. 9-dikén a' Buenos-Ayresi kikötő-

tőhely' szája előtt verekedés történt, mely-
ben mint a' Respublika' tengeri vezére
Commodore Brown is megvallani látszik,
a' Császáriak voltak a' győzedelmesek. A'
vége legalább olyan volt a' verekedésnek,
hogy a' Brasiliai hajók önként magok tá-
voztak-el a' Buenos-Ayresi kikötőhely elől,
de azonban a' Buenos-Ayresiek' se mutat-
tak semmi kedvet ellenségeiknek kergető-
sére: hova járul, hogy a' Buenos-Ayresi
tengeri vezér azon tudósításában, melyet
ezen verekedésről kiadott, tsak azon egy
hajónak embereit ditséri, a' mellyen maga
ült, a' többekről pedig nagyon békételen-
kedve beszéll, holott, mint maga erőssíti,
ha mindnyájok úgy viselték volna mago-
kat, mint az ő hajója, úgy ő tellyesen
meggyőzte volna a' Brasiliaiakat. Itt követ-
kezik röviden a' Commodore Brown' úr
tudósítása: — „

Buenos-Ayres Febr. 10-kén 1826-
ban: „Melly szomorkodással közlöm, úgy
mond, a' mi tegnap történt tengeri ösz-
szetsapásunknak körülállásait. Reggeli
öt órákor eveztem-ki a' kikötőhelyet be-
zárva tartó ellenséges hajók ellen. Colo-
nia-de-Sacramentónál találkoztam velük
szembe; de se a' Balcarce se a' Salu-
pok meg nem érkeztek hozzám; vártam
őket, de az idő nem olyan volt, hogy só-
káiig várakozhattam volna, tehát egyedül
tsak a' magam hajójával támodtam-meg az
ellenséget. A' mi 25-dik Május nevű Kor-
vetténk 8 ellenséges Korvettékkal kénytelenit-
tett egyedül verekedni egy egész óráig.
A' Congresso-National, a' Respublika, az
Argentina, a' Belgráno, és a' Sarandi,
mindnyájok jönnek találták a' tsatázó lineán
kívül maradni, 's midőn láttam volna,
hogy tsak én egyedül áldozom-fel hajóm'
embereit, biz' én is jönnek találtam félbe
hagyni a' verekedést. Az ellenség is jönnek
találta vissza vonni magát. Én estvéli 6
órákor ismét Buenos-Ayres előtt állottam.
Egész vesztésünk 4 scbeselből és holmi

megszakadozott kötelekből áll. Tsak azt sajnálom mindenek felett, hogy néhány el-
lenséges hajókat el nem foghattam, mely-
ben tsak az akadályoztatott-meg, hogy min-
den vezérlésem alatt volt hajóktól elha-
gyattatva lenni láttam magam', tsak attól
nem, mellyen magam ültem.

B é c s.

Egyik nem régi Ujságunkban kihir-
dettük a' Lisbonai Udvari Ujság szerent
azon levelet, mellyek között egyikben a'
Portogalliai Királyi Régens Princzaszszony
Isabella Mária a' Bétsben tartózkodó
Portugallus Királyi Princzet D. Miguel
a' Királynak és Császárnak VI-dik János-
nak halála felől tudósította, másikban pe-
dig ezen Királyi Princz a' maga Testvére-
nek Isabella K. Princzaszszonynak vá-
loszlott. A' Londoni Kurír is híradot mos-
tanság két más levelet, mellyek között
egyet a' Portugallus K. Princz D. Miguel
ugyan akkor (Apr. 2-dikán) Austriai Csá-
szár és Király Ó Felségehez, a' másikat
pedig Austriai Császár és Király Ó Felsége,
mint Váloszt, Apr. 4-én K. Princz Don Miguel-
nek adott. Most ezek is itt következnek:

1. — Az Ó K. Herczagsége Infáns D. Mi-
guel levele Ó Austriai Cs. K. Felsége-
hez: — „

„Béts Apr. 2-dikán 1826. Sire! Az
Isteni Gondviselés azon imádságokat, mel-
lyeket egész Austria megfélemlt szívvel
Felségednek betses élete' megtartásáért
az egekre hotsátott, kegyelmesen meghal-
gatta.

„En is össze tsatoltam vala Sire,
imádságaimat és esdekléscimiet a' Cs. K.
Felséged' minden alattvalójinak imádságaik-
kal és esdekléseikkel a' Felséged' egész-
ségének nem solka lejendő helyreállitásáért,
a' részt vettem azon közönséges örvende-
zésben is, melly magát, mihelyest a' Cs.

K. Felséged örvendetes meggyógyulásának
bizonyos volta megtudatott, illy megilleté
módon kinyilatkozhatta.

„Ezen örvendezés, a' mi engem' illet,
fájdalom! mélységes megszomorítás által
szakasztatek félbe, melybe én helyhezte-
töttem azon hipótólthatatlan kárvallás ál-
tal, melly felől Cs. K. Felséged is kétség
kívül tudósittatva van.

„A' Mindenható, midőn töllem azt az
Atyát, kit én mindenkor szerettem és tisz-
teltem, elvette, kegyelmesen olly rendelést
tett, hogy Cs. K. Felségedben második
Atyámat találjam-fel.

„Illy titulus alatt bátorokodom én már
most az ide mellékelt levelet Cs. Felséged'
elibe terjeszteni, a' mellyet Testvéremhez
Donna Isabella Mária K. Princzaszszony-
hoz küldeni kötelességemnek tartom.

„Mérészlem remélni, hogy Cs. Fel-
séged ezen lépést helybe hagyni meltoztat-
ni fog, melynek ezen két Czeljai vagynak,
tudniillik, hogy az én valóságos gondol-
kodásom világ' elibe terjesztődjék, és hogy
a' békételenkedőknek mesterkedéseik sem-
mivé tétetődjenek, kik az én nevemmel a'
végre vissza élni bátorokodnának, hogy a'
közönséges vélekedést tévedésre vigyék,
's Portugalliának nyugalmit megzavarják.

„Engem' legnagyobb bizakodás táplál,
hogy Isten' segedelmével magamnak sem-
mi olly lépést szememre nem vethetők,
melly a' Cs. Felséged akaratjának, melybe
én, gyermeki tellyes bizodalmat helyhez-
tetek, ellenére lehetne.

„Ez az igen kitsiny az, a' mit én ar-
ra tehetek, hogy eme' jó akaratot némelly
tekintetben vissza fordítsam, mellyet Cs.
Felséged hozzám mutatott 's a' melynek
folytatását én tovább is kérem.

„Szerentsém van a' legbelsőbb hálá-
datossági érzéssel lenni etc. etc. —

„D. Miguel.

2. — Az Austriai Császár Ó Felsége levele Ó K. Herczegségéhez D. Miguel-hez: — „

„Béts, Apr. 4-dikén 1826-ban. Uram Rokonom! Megillettetvén azon hajlandóság' bizonyágai által, melyet K. Herczegség az én betegségem alatt kimutatott, 's azon részvétel által, melyet egészségemnek helyreállítására nézve nyilatkoztatott, sietek ezekért való személyes köszönetemet tenni 's egyszersmind azt a' legegynesebb részvételt is kifejezni, melyet azon fájdalmas kárvallás miatt, a' mely K. Herczegségedet érte, érzek. Jól tudom, hogy semmi nem alkalmas arra, hogy egy jó Atyának elvesztését elegendőképpen kipótolhatná; hanem, ha az én hajlandóságom 's az én egyenes barátságom, mellyekhez K. Herczegség a' maga itt léte alatt illy sok személyes jut-tarthatást szerzett, K. Herczegségednek valamely vigasztalást nyújthatnak, legyen bizonyos a' felől K. Hged, hogy én minden alkalmatosságot örömmel használni fogok, hogy K. Hged eránt annak új bizonyágait mutassam.

„Királyi Herczegség az azt mondja, hogy mint második Atyját úgy tart engem; K. Herczegség arra kér engem, hogy cneketutánna is éltessem tanátsommal; 's azon bizodalomnak, melyet bennem helyeztet, meg mutatásául közli azon levelet véllem, melyet a' Testvércéhez Donna Isabella Máriához mint azon levélre való Váloszt küldeni szándékszik, melyben a' K. Princzaszszony Kir. Herczegségéhez, Felséges Atyjának haláláról jelentést tett.

„Megillettetvén ezen K. Herczegség' részéről tétetett lépés 's azon személyes gondolkodás által, melyet K. Hged ezen magára nézve illy szomorú állapotban erántam nyilatkoztat, úgy ítélek, hogy a' bizodalomnak azon betsét, melyet ezen tselekedetbe helyeztetek, jobban ki nem mutathatom, mint az által, hogy bizonyosá teszem K. Herczegségedet, hogy ben-

nem mindenkor olly barátját fogja találni, ki hajlandó arra, hogy K. Herczegségednek, tanátslásával és tapasztalásával segítségére legyen. Első, a' mire azon jusomat, melyet K. Herczegséged nekem szívesseggel ajánlott, használni akarom, abba' fog állani, hogy azon lépésnek, melyet K. Herczegség a' maga Testvére Donna Isabella Mária K. Herczegaszszony eránt tenni szándékszik, tökéletes helybehagyását K. Herczegséged előtt kinyilatkoztatom. En ezt a' K. Hséged' felséges gondolkodásához valósággal méltónak tartom; ezen lépés tökéletesen Correct, alapban, 's a' K. Hged Felséges Atyja' utolsó kívánóságainak megfelelő. Öröömre szolgál, hogy K. Hgedet e' felől bizonyossá tehetem, 's ahoz barátságom és nagy tiszteletem felől való bizonyításomat is oda foglalhatom, a' mellyel vagyok Uram Rokonom

„K. Herczegségednek jó Rokona.
Ferencz.“

Mária Ludovika Pármai Herczegné Cs. Fő Herczegaszszony, Ó Felsége, Május 30-dik napján, kívánt jó állapotban Bétsbe megérkezett, és a' Cs. K. Udvari Burgba szállott-bé.

A' Morva Országban Neustadthban helyeztetett Cs. K. privilégizált, gyapjú-finom posztó- és Kasimir- Fabrika' 's a' Kremsirben lévő 289 számú nagy háznak Lotériai sorsvonás által lett kijáztodtatások, Május 31-dikén és Jun. 1-sőjén véghez menvén, következő számok lettek a' nagyobb nyertesek:

5,085 nyerte a' Fábrilát vagy a' 200,000 Bétsi B. forintokat

40,361 nyerte a' Házat vagy a' 20,000 B. B. forintokat

Továbbá nyertek:

46,512	—	10,000	B. B. forintokat.
26,977	—	5,000	— —
60,805	—	1,000	— —
73,983	—	1,000	— —
37,527	—	1,000	Bétsibetsű fr.kat
70,868	—	1,00	Arányokat.

Az Auszriai Privileg. Nemz. Bankó-Igazgatás hírül adatta, hogy az 1826-dik esztendő első Semestrisére 32 Bankó Betsű forintokból áll egy-egy Aktziótól a Dividendum, mellyet, a tudva lévő módokon és helyen Jul. 1-ső napjától fogva kezelkez vehetnek a' részeseik.

A' (Ménusi) Frankfurti levelek ezeket jelentik Máj. 25 dik napján: — „

Károly Cs. K. Fő Hercege és Hitvese Henrika Ö Cs. Fő Hercegeasszony-sága e hónap' 29-dikén Biberichből (a' Nassauban Wisbadeni Uradalomban lévő Kastélyból) elútozván, útjokat Helvétzia felé veszik, hova a' Nassau-i Hercege is elkíséri. Azon nap' éjtzaka Heidelbergában hálnak; 30-dikban Carlsruhén által Bádénbe mennek 's ott egy napot töltvén, onnét Straszburgon és Bäselen által utóztván Helvétziának egy részét meglátogatják, 's mind ezek után Tyrolison által elébb Salzburgba 's onnét Bétsbe vissza jőnek. Hanem Helvétziában elválnak a' Nassau-i Hercegtől, ki azután Olasz Országba veszi útját.

Magyar Ország.

Máj. 29-dikén mind két Tábláka' 104-dik Országos Gyűlési Ülést tartván, a'

Rendelnél az előbbeni kerületi Ülésekben kidolgoztatott Izenet a' Banatusi Vármegyéknek az ő adózási régibb hátra maradásokra nézve vétetett ismét elé, 's nemelly észrevételek 's igazítások után az Első Táblához által küldetett. Az után a' felállítalandó Nemzeti Akadémiára tétetett Fundatókat illető Adományi Levelek olvastattak-fel, ugy mint: Gróf Sechenyi Ferencz részéről 60,000 — Mélt. Vay Ábrahám Úr' részéről 8000 Forintokról — Gróf Andrásy György' részéről 10,000 — Gróf Károly György' részéről 40,000 forintokról; M. Neszpáli Just Gábor Úr' részéről 1000 forintokban, mind Conventziós pénzben, mellyeknek felolvasatása 's kihirdetése után mind ezekről az Első Táblánál is jelentés tétetett — ezen Táblától pedig a' hozzá küldetett két előbbeni Izenetekre való Megjegyzések küldetettek vissza a' Rendek' táblájához, melly Izenetek között az egyik, a' Felsőleges Király által Apr. 9-dikén adott Fels. Resolútiót illette, másik pedig az, melly ma küldetett által a' Rendek Táblájától oda.

Máj. 30-dikán, 31-dikén és Jun. 1-sőjén ismét Kerületi Ülések' tartásához fogtak a' Rendek, mellyekben az Első Tábla által tétetett megjegyzések vétettek fontolás alá, 's a' közelebbi Országos Gyűlésre, az azok eránt való költsönös megjegyzések készítettöttek, 's ezen Kerületi Ülések között az utóbbinak elvégeztetése után dében, mind két Táblák össze gyülekeztek köz Ülés tartásra, melly a' 105-dik vala; melyben a' mult hónap' 29-dikén az 1802-dik béli Országgyűlésről a' Szentséges Felsőleghez intéztetett Felírásra, tudniillik a' Palatinális Porták' rendbeszedettötését tárgyazó új Conscriptzióra nézve, adatott Fels. Resolútió olvastattak-fel 's adatott nyomtatásra.